

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010524
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3819010524.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému C. M., nar. X.X.XXXX v J., okres G., trvale bytom G., X. ulica XXX/X, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. mája 2020, sp.zn. 3T/101/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. mája 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného C. M. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. mája 2020, sp.zn. 3T/101/2019 bol obžalovaný C. M. uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 17.9.2018 v čase asi o 18,50 hod. viedol po ceste III/1774 Zámok a okolie, smerom z mesta v Bojniciach do Nitrianskeho Rudna, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo zn. Suzuki Jimny s TEČ: PD XXXGE, kde v križovatke pri odbočovaní vľavo na vedľajšiu cestu smerom na Opatovce nad Nitrou nedal prednosť v jazde oproti idúcemu cyklistovi C. G., ktorý viedol bicykel zn. Trek po hlavnej ceste, smerom z Nitrianskeho Rudna do Bojníc, pričom vošiel do jeho jazdného pruhu, čím porušil § 19 odsek 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho došlo medzi nimi k čelnej zrážke, pri ktorej utrpel cyklista C. G. zranenia - zlomeninu vnútorného a vonkajšieho členku vľavo, roztrhnutie väzu medzi píšťaľou a ihlicou v oblasti ľavého členku, pomliaždenie a odreninu čela, pomliaždenie ľavého ramena ľahkého stupňa a pomliaždenie ľavej bedrovej oblasti ľahkého stupňa, s narušením obvyklého spôsobu života po dobu 4 do 5 mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona mu bol tiež uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť Sociálnej poisťovni, Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 359 378 74, škodu vo výške 3.564,50 eur a podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bol poškodený C. G., nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom J. - K., Ul. kpt. L. XXXX/X, s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný. V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že dňa 17.9.2018 vo večerných hodinách asi o 17.45 hod. viedol svoje motorové vozidlo smerom od Hurbanového námestia v Bojniciach ku kúpalisku Čajka v Bojniciach. Na križovatke pri tomto kúpalisku v smere na obec Opatovce nad Nitrou odbočoval vľavo. Zastal v pravom jazdnom pruhu tesne vedľa stredovej čiary a dával smerové znamenie

dofava. Tu stál najmenej 20 sekúnd, lebo sledoval dopravnú situáciu z vedľajšej cesty, na ktorú chcel odbočiť. Od Opatoviec prichádzalo Škoda Octávia, ktoré zastavilo asi 3 metre pred okrajovou čiarou vozovky. Presvedčil sa, že z protismeru nič nejde a začal odbočovať. V tom sa vozidlo Škoda Octávia pohlo dopredu viac k postrannej čiare vozovky, čo ho objektívne prinútilo zastať asi 1 m za prerušovanou stredovou čiarou, pričom medzi jeho vozidlom a vozidlom škoda Octávia, ktorá ostala stáť viac ako meter od viditeľnej postrannej čiary vozovky, ostal voľný priestor najmenej 5 m. Jazdné pruhy sú široké 4,4 m, čo dokazuje aj meranie dopravnej polície na nehodovom plánu. Keď chcel pokračovať v jazde, pozrel sa do protismeru či má voľnú cestu a videl ísť veľkou rýchlosťou cyklistu vedľa stredovej čiary vo vzdialenosti najmenej 80 m od neho. Cyklista pokračoval vedľa stredovej čiary aj napriek tomu, že vchádzal do križovatky. Asi za 5 - 6 sekúnd narazil do jeho vozidla, nakoľko neskoro spozoroval v križovatke prekážku, na čo začal priamočiaro brzdiť a narazil do šoférovej strany predného nárazníku, kde zostala viditeľná kolmá šmuha od prednej pneumatiky bicykla a šróbmi prednej vidlice prepichnutý nárazník. Na bicykli sa pri náraze ohla predná vidlica ako uvádza sám znalec v znaleckom posudku. Keby sa cyklista riadne venoval ceste pred sebou, musel by spozorovať jeho vozidlo stojace v strede križovatky, kde bol voľný priestor medzi vozidlami v križovatke 5 m, ale venoval svoju pozornosť vozidlu prichádzajúcemu z vedľajšej cesty, ako uvádzal pri predošlých výpovediach. Tým pádom zrejme spozoroval jeho stojace vozidlo neskoro alebo nesprávne vyhodnotil situáciu pred sebou. Túto skutočnosť potvrdil svedok škody Octávia pán D. aj na hlavnom pojednávaní 13.3.2020. Cyklista nedodrжал správny spôsob jazdy, ako mu ukladajú dopravné predpisy podľa § 55 zákona o cestnej premávke „... Kde cestička pre cyklistov nie je, alebo nie je zjazdná, jazdí sa pri pravom okraji vozovky. Ak sa tým neohrozujú, ani neobmedzujú chodci, smie sa jazdiť po pravej krajnici.“ Cyklista ho zbadal stáť tak ako uviedol v dostatočnej vzdialenosti, aby mohol bezpečne pokračovať v jazdnom priestore, ktorý mal šírku približne 4 metre ku krajnici vozovky v jeho jazdnom pruhu. Z uvedeného vyplýva, že cyklistovi nevytvoril žiadnu prekážku a že cyklista nárazu do jeho vozidla mohol zabrániť. Z vyššie uvedeného vyplýva že znalecký posudok ako aj doplnok č. 1 vypracovaný Ing. E. nie je hodnoverný. Znalec vo svojom doplnku k znaleckému posudku uvádza, že cyklistovi nechal voľný priestor na prejazd 2,8m, pričom na bezpečný prejazd cyklista potrebuje 3m. Tento údaj nie je správny nakoľko tento priestor bol minimálne 4 m. Túto skutočnosť by musel potvrdiť aj znalec v prípade, že by vychádzal zo správnych vstupných údajov (dĺžka brzdnéj dráhy, miesto nárazu bicykla do vozidla a správne zadokumentovanie nehody). Cyklista mal dostatočný čas ako aj priestor na zabránenie nárazu do jeho vozidla. O tom, že cyklista išiel neprimeranou rýchlosťou a neprispôbil svoju jazdu danej dopravnej situácii svedčí aj skutočnosť, že brzdná dráha cyklistu bola deň po nehode minimálne 14,8 m. Brzdnú dráhu cyklistu, ktorú druhý deň ráno našiel na ceste, okamžite oznámil telefonicky npor. N.. Ani po viacerých urgenciách neurobil zadokumentovanie stopy, až po telefonáte na číslo 158 ju zadokumentoval dopravný policajt V.. Je potom logické, že brzdná dráha, ktorá bola zadokumentovaná na piaty deň po nehode a prešlo po nej tisícky áut, mala už len 5,8 m. A taktiež treba brať do úvahy aj vplyv počasia na vozovku. Znalec vychádzal z nesprávneho postavenia jeho vozidla (v pôvodnom znaleckom posudku aj vozidla svedka D.), ako aj zo spôsobu jazdy cyklistu. Ako už uviedol medzi jeho vozidlom a vozidlom svedka D. zostal voľný priestor pre cyklistu v dĺžke približne 5 metrov. Tieto skutočnosti potvrdzuje aj poškodenie jeho vozidla, ktoré by v prípade, že by do neho cyklista narazil spôsobom ako uvádza znalec vo svojom posudku, boli úplne iné. Z uvedeného vyplýva, že pri svojej jazde použil správnu techniku, nakoľko cyklistovi nevošiel do dráhy jazdy, keďže na mieste zrážky stál už v čase, keď zbadal cyklistu, ktorý mal dostatok času aj priestoru na to, aby do neho nevrátil. Tým pádom nehodu spôsobil cyklista svojou nesprávnou technikou jazdy (neprimeraná rýchlosť, jazda v nesprávnej časti vozovky, nepozornosť). Nesúhlasí ani s konštatovaním znalca v znaleckom posudku na strane 31, kde znalec uvádza že „skutočnosť, že vodič bicykla nejazdil pri pravom okraji vozovky, nie je nesprávnym prvkom techniky jazdy.“ Túto skutočnosť uviedol znalec aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Toto konštatovanie znalca je nesprávne, nakoľko § 55 zákona o cestnej premávke jasne hovorí, že cyklista má jazdiť pri pravom okraji vozovky. Z uvedeného vyplýva, že poškodený nepoužil správnu techniku jazdy, keď viedol bicykel vedľa stredovej čiary vozovky. Nie je podľa jeho názoru správne ani tvrdenie znalca, ktorý uvádza, že poškodený nemohol ísť pri pravom okraji vozovky, nakoľko sa tam nachádzalo vozidlo svedka D., ktorý stál 1-1,5 m od postrannej čiary vozovky. Z tohto vyplýva, že cyklista mal vytvorený dostatočný priestor, aby sa vyhol zrážke s jeho vozidlom a mohol viesť bicykel tak, ako mu to ukladá § 55 zákona o cestnej premávke. Čo sa týka znaleckého posudku znalca Ing. E., ten celý posudok založil na konšpiráciách. V znaleckom posudku nepracoval s dôkazom (obr. č. 2), ktorý mal na fotodokumentácii od polície z miesta nehody k dispozícii. Najdôležitejší dôkaz, náraz bicykla predným kolesom do šoférovej strany kolmo k vozidlu, ktorý mal k dispozícii od polície z miesta nehody, zatajil vo vypracovaní posudku, čo dokazuje aj fotografia (obr. č. 1), na ktorej vyznačil spôsobené škody, kde tento predný náraz nevyznačil. Tento dôkaz spolu s

brzdou dráhou bol dostatočný na stanovenie nehodového deja, nakoľko na snímke od polície okrem odtlačkov pneumatiky je pod ním vidno aj poškodenie nárazníka prednou vidlicou. Poškodené vozidlo je k dispozícii stále, nakoľko z dôvodu svedectva ho nedal opraviť. Nesúhlasí s odôvodnením súdu, že k nárazu bicykla nemohlo dôjsť predným kolesom bicykla a nebola poškodená vidlica, nakoľko sám znalec v posudku konštatuje, že k poškodeniu prednej vidlice došlo (obr. č. 5 a 6.). Nesúhlasí s prepisom svedeckej výpovede svedka D., kde sa uvádza, že po zastavení jeho vozidla sa ešte pohol, čo nie je pravda. Dôkazom je hlasový záznam z hlavného pojednávania 22.5.2020. Samosudkyňa JUDr. L. P. mu položila otázku, v ktorých miestach sa nachádzal cyklista, keď jeho vozidlo zastalo za prerušovanou čiarou, na čo svedok D. odpovedal, že cyklista vtedy vyletel zo zákruty a musel ho tam vidieť stáť a jeho vozidlo sa nepohlo. Súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal ani s tvrdením svedka D., ktorý od začiatku trestného konania uvádzal, že cyklista vrazil do pravej časti vozidla. Tým pádom by bolo znalcom nesprávne určené postavenie môjho vozidla a priestor medzi vozidlom a krajom vozovky (voľný priestor na prejazd by bol ešte väčší). Nie je ani pravda, že svedok D. vypovedal tak, že zastal asi 1 m od stredovej čiary, ale vypovedal, že zastal tesne pri stredovej čiare. Na všetky skutočnosti potrebné na riadne vypracovanie znaleckého posudku by znalec prišiel v prípade, že by mu boli poskytnuté objektívne a presné vstupné údaje. Tieto mohli byť získané v prípade správneho zadokumentovania nehody políciou, resp. pri vykonanej rekonštrukcii, ktorú mu súd ako dôkaz (spolu s výsluchom svedka G.) odmietol vykonať, pri ktorej mohli byť odstránené početné rozpory týkajúce sa spôsobu vzniku dopravnej nehody (miesto nárazu, postavenie vozidiel, cyklistu, dĺžka brzdnej dráhy). Súd v napadnutom rozsudku rovnako nesprávne uviedol, že z jeho výpovede vyplynulo, že bol v čase nehody unavený a že mu zomrel otec. On ale vypovedal tak, že bol unavený až po nehode (pri jej dokumentovaní) a že otec mu zomrel 3 týždne pred nehodou. Poukázal aj na to, že po nehode cyklista uviedol, že zavola na linku 112, avšak zavola svojmu príbuznému svedkovi G. (prísl. PZ), ktorý sa podieľal na dokumentovaní nehody, čo potvrdil aj svedok npor. N.. Rovnako nie je pravda, že by na hlavnom pojednávaní uviedol, že by si na nehodu spomenul až rok po nehode. Uviedol, že si spomenul dodatočne aj na niektoré ďalšie detaily z nehody. Rovnako nie je pravda, že by až na hlavnom pojednávaní uviedol skutočnosti týkajúce sa intenzity brzdienia poškodeného. Už v prípravnom konaní vypovedal, že poškodený brzdil prudko. Poukázal aj na výpoveď poškodeného, ktorý v priebehu konania opakovane zmenil výpoveď. Najskôr v prípravnom konaní uvádzal, že viedol bicykel v strede svojho pruhu, že sa vyhýbal vozidlu svedka D., pričom na hlavnom pojednávaní uviedol, že najskôr viedol vozidlo pri pravom okraji vozovky a potom išiel bližšie k stredovej čiare, aby sa mohol vyhnúť jeho vozidlu zprava alebo zľava. Tieto výpovede poškodeného o tom ako popisuje priebeh nehody sú v zrejmom rozpore. Čo sa týka výpovede npor. N., ktorý viedol vyšetrovanie nehody, ktoré zorganizoval cyklistov nastávajúci zať jeho sestry policajt G., ktorého zapojil aj do vyšetrovania nehody a spoločne brzdnu dráhu cyklistu nenašli, sú ich výpovede proti nemu tendenčne vedené. On po nehode ostal v šoku a indisponovaný, na nič sa nevedel rozpamätať, čoho dôkazom je aj to, že súhlasil s označením nehody na krajnici, čomu postavenie vozidla a uhol nárazu bicyklom nezodpovedali. Vykonané dôkazy potvrdzujú (brzdna dráha cyklistu pri stredovej čiare vozovky v križovatke, priamočiary náraz cyklistu do vozidla na šoférovej strane, výpoveď svedka škody Octávia D. stanoveného políciou), že nehodu zavinil cyklista. Na základe uvedeného navrhol, aby súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), c) Trestného poriadku zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vec znovu prejednal a rozhodol, prípadne navrhol odvolaciemu súdu, aby vo veci rozhodol sám a spod obžaloby ho v celom rozsahu oslobodil, nakoľko sa v trestnom konaní nepreukázalo, že by sa skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, dopustil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný, majúci oporu vo vykonanom dokazovaní, preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že v plnej miere poukazuje na písomné dôvody svojho odvolania a navrhol, aby mu krajský súd vyhovel s tým, aby po zrušení napadnutého rozsudku sám rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby, alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolačný súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona. Je potrebné uviesť, že odvolacie námietky obžalovaného sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok a tvrdení obžalovaného pred okresným súdom, ktorý sa s nimi riadne vysporiadal, pričom správne vzhľadom na vykonané dôkazy, najmä s poukazom výpoveď znalca z odboru cestnej dopravy Ing. E. E. a ním vypracovaný znalecký posudok k príčinám dopravnej nehody, obranu obžalovaného a jeho tvrdenia považoval za vyvrátené. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku a postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona, pretože obžalovaný porušením inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, závažnejším spôsobom konania a porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. S podrobnejším odôvodnením odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil.

Pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v minulosti bol opakovane viackrát postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky, predovšetkým za rýchlu jazdu. V mieste bydliska sú o obžalovanom známe len evidenčné údaje. V posledných 10-tich rokoch nebol súdne trestaný. Okresný súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti, ale ani žiadne priťažujúce. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom prvého stupňa podľa § 157 ods.2 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2 Tr.zák. vo výmere 14 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods.1 písm. a), § 50 ods.1 podmienene odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov, spolu s podľa § 61 ods.1, 2 Tr.zák. uloženým trestom zákazu činnom riadiť motorové vozidlá na dobu 20 mesiacov, je trestom zákonným, primeraným, zohľadňujúcim tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

Napokon výrok, ktorým bola obžalovanému podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložená povinnosť nahradiť Sociálnej poisťovni, Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 359 378 74, škodu vo výške 3.564,50 eur, je zákonný a má oporu v uplatnenej škode a vo vykonaných dôkazoch. Rovnako správny je i výrok, ktorým bol podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodený C. G. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces, nakoľko poškodený si síce uplatnil nárok na náhradu škody, avšak jej výšku nevedel upresniť ani doložiť a preukázať.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.